

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Tertium remedium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

100 INSTRVCTIO AD
rabiles pœnas Inferni , infelicitatem
loci, horrendam societatem damna-
torum, pœnarum æternitatem, & di-
uinæ visionis priuationem, h̄ic pote-
runt exaggerare. Allegare licebit au-
toritates sacræ Scripturæ, testimonia
Sanctorū, & reuelationes. Consulant
Fratres, præter quotidianam lectio-
nem, Flores Bibliax, Flores Doctorū,
Marcum Marulum, Ludolphum &
Dionysium Carthusianum de quatu-
or nouissimis , translatum & corre-
ctum à quodam Patre Societatis Ie-
su : hi namque libri ex sacra Scriptu-
ra, & Sanctis Doctoribus compilati
sunt.

Terrium remedium.

Si nec pre-
ees, nee mi-
nx proſiat,
adducatur
alius capti-
vus, qui cū
admoñeat.

Si etiām hac reprehensione, & ter-
ribili memoria obſtinatus non mo-
ueatur, aut ad cor redeat; non tamen
ſtatim eſt deſerendus, & potestati Dæ-
monum relinquendus : ſed conſultiū
erit, vt alium aliquem damnatū addu-
cant, bene diſpoſitum, & qui ſe ad mo-
riendum tradidit, vt iſ obſtinatum
admoñeat. Cū enim iſ in eodem ca-
ſu ſit, exemplo bonæ ſuæ diſpoſi-
tio-
nis, & perſuaſione verborum plus po-
terit ad conuertendum illum, quam
alij,

IVVANDOS MORIENTES. 101

alij, qui nudis verbis exhortantur. Poterit igitur ille his ad socium uti verbis; Ah frater mi^s, conuertamur ad ^{Admonitio} Dominum, quæramus eum dum inuenire possumus: inuocemus eum, dum prope est. Quid poterit nobis nostra prodesse obstinatio? non in circa mortem euadimus, immo dupli moriētate moriemur: morietur corpus in tempore, & anima in æternitate. Ah, de necessitate faciamus virtutem, acceptemus mortem animo prompto: id enim si fecerimus, iam nō erit mors, sed dulcis somnus & requies. Si mercatores sic vitam suam contemnant, ut eam potestati maris & ventorum, ob exiguum aliquod lucrum concrēdant; milites ob vanum aliquem honorem in præsentissimam ruant mortem; & quidam vindictę cupidi, ut inimicum vlciscātur manifesto sese exponant periculo mortem contemnentes: cur non & nos, charissime Frater, hāc breuem vitam aspernamur, mortem flocci facientes, ut cœlum, æternamque lucrem vitam, & perpetuā damnatorum confusione fugiamus? qui si absque gratia Dei moriamur, in totius mundi præsentia confundemur.

E s mur.

102 INSTRVCTIO AD

mur. Ne simus ex eorum numero, sed
potius ex numero electorum : vni-
amur h̄ic illis in gratia, vt postea vnia-
mamur illis in gloria, ad quam nunc pa-
tet nobis accessus, per exiguum labo-
rem, per contritionem, per humilita-
tem, per orationem ; qua gloria frui
possimus, si Dominum peccatorum
remissionem petamus, & si delicta no-
stra confiteamur, vita beata nobis pa-
tebit.

Hoc, aut simili modo, prout à Fra-
tribus fuerit instructus, poterit socius
cū socio obstinato agere, cumq; ob
ingratitudinem suam reprehendere,
quod nō voluit admonitionibus eo-
rum acquiescere, qui volunt illi opti-
mè: dicetq; se intercessurum, vt recō-
cilietur illis, ad eosq; reuocetur. Hac
vtentur arte, vt sint magis chari, & cō
uersio illius maior sit cum corū exi-
stimatione. *Remedium IIII.*

Si obduratus adhuc in sua perseue-
ret perfidia, Fratres ad eum reuerten-
tur: & dicat Consolator; et si ipse dig-
nus non sit qui adiuuetur ; rogatū ta-
men se ab alijs, & ne ipse in potestate
dæmonum relinquatur, ne ve ipsius
malitia suam vincat charitatē, adhuc
reuert-